

РЕШЕНИЕ

№ 2751

гр. София, 21.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 12 състав, в публично заседание на 20.03.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наталия Ангелова

при участието на секретаря Цонка Вретенарова и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **1113** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на М. И. А. с ЕГН [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] в С., за когото българската държава е издала идентификационен документ "удостоверение за пътуване зад граница на чужденец" с номер 86007924 на 04.03.2020г., чрез адвокат А. Г., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, срещу Отказ влизане в страната с рег. № 0125923016834 от 09.01.2023г., издаден от Т. Х. - граничен полицаи, контролиращ орган при Главна дирекция "Гранична полиция", граничен пункт ГКПП Капитан А., шосе.

В жалбата се твърди, че оспореният акт е издаден в противоречие с материалния закон и при допуснати нарушения на процесуалните правила., оспорва и компетентността на органа, издал отказа. Претендира неспазване на установената форма, поради липсата на мотиви - правни и фактически основания за издаването на акта. Излага, че се касае за принудителна мярка, позовава се на съображение 13 от Преамбюла на Директива 2008/115/ЕО за да обоснове, че отказът следва да се подчинява на принципа за пропорционалност. Счита допуснатото съществено нарушение на процесуалните правила, тъй като не бил назначен преводач на жалбоподателя. Претендира, че не са спазени членове 34 и 35 АПК при издаването на процесния отказ, жалбоподателят бил лишен от участие в административното производство. Отделно от това счита и противоречие с материално-правните разпоредби - чл.21А ЗЧРБ, като твърди, че в тази разпоредба не бил предвиден акт като процесния. Посочената правна норма в

акта - чл.10, ал.1 т.1 ЗЧРБ, не можела да служи като годно правно основание за издаването му.

Жалбата се поддържа и в молба - становище от адв. Г. от АК - Х., на изложените в нея основания, допълва, че представените с отговора на жалбата от ответника извадки от АИС на МВР не отговаряли на изискванията за документ и нямали доказателствена стойност, не било ясно какви факти и обстоятелства се установяват с тях. Счита, че съществува противоречие между фактическото и правно основание за издаването на процесния отказ. Фактическото основание за издаването на отказа са: "без валиден документ за пътуване" и "вписан със забрана за влизане в страната". В бланката се съдържа и фактическо основание ""представлява заплаха за обществения ред, вътрешната сигурност, общественото здраве и международните отношения на една или повече страни членки на ЕС", което изцяло съответствало на правното основание по чл.10, ал.1, т.1, но не било избрано. Позовава се на Тълкувателно решение № 4/2004г. - т.2, според която неизлагането на мотиви съставлява съществено нарушение на административнопроизводствените правила. От представените от ответника документи - извадка от АИС не можело да е установено, че жалбоподателят е с наложена за влизане в страната и без валиден документ.

Ответникът - контролиращ служител при ГКПП Капитан А. - т. Х., чрез юрк. К. -С., в писмен отговор на жалбата и в ход по същество оспори жалбата като неоснователна. Излага подробни съображения за законосъобразност на процесния отказ. Исква от съда да отхвърли жалбата. Претендира се, че при издаването на процесния отказ и установените данни при проверката в АИС на МВР за жалбоподателя, ответникът е действал при условията на обвързана компетентност, като установените данни за него задължително предпоставяли издаването на процесния отказ.

Ответникът чрез юрк. К. -С. претендира отхвърляне на жалбата и присъждане на юристконсултско възнаграждение.

ПРОКУРОРЪТ – В. при СГП, представи заключение за неоснователност на жалбата.

По делото са приети доказателствата по административната преписка.

Административен съд София-град, Първо отделение, 12 състав, като обсъди доводите и възраженията на страните, от фактическа и правна страна приема следното:

По допустимостта на жалбата:

Съдът констатира, че жалбата от дата 20.01.2023г., е подадена в срок, и от надлежна страна, към същата е представен документ за следващата се държавна такса. Във връзка с допустимостта на жалбата съдът съобрази и следното:

В процесния отказ изрично е посочен 14-дневен срок за оспорване. Съгласно чл. 14, т. 1 - 3 от Регламент (ЕО) № 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) на гражданин на трета страна, който не отговаря на условията за влизане, постановени в член 6, параграф 1, и не принадлежи към категориите лица, посочени в член 6, параграф 5, се отказва влизане на териториите на държавите - членки, като отказът се предоставя чрез стандартен формуляр, съдържащ се в приложение V, част Б, попълнен от органа, упълномощен от

националното законодателство да налага отказ за влизане, и лицата, на които е издаден отказ за влизане, могат да го обжалват по реда, установен в националното право. Регламентът е пряко приложим, следователно, процесният отказ на основание нормата на регламента подлежи на оспорване пред съд, в случая по реда на АПК.

По фактите :

С оспорения по делото Отказ за влизане в страната с рег. № 0125923016834/09.01.2023 г., на жалбоподателя М. И. А., гражданин на С., е отказано влизане в страната, на основание чл. 10, ал. 1, т. 1 от ЗЧРБ, поради следните причини: посочени в графи А":без валидни (валиден) документ (и) за пътуване , и в графа Н ""вписан е със забрана за влизане в страната" и в "национален списък", от формуляра.

Посочените причини за отказа били установени от контролиращият служител - издател на отказа, след справка в информационните системи на МВР, а именно: забраната за влизане в страната се основавала на заповед № 3-220/31.01.2022 г. на Държавна агенция "Национална сигурност" (ДАНС), а вписването " без валиден документ за пътуване" се основавало на вписване, че картата на чужденец с хуманитарен статут №[ЕИК]/04.03.2020 г. издадена на М. А. била обявена за невалидна от Дирекция „Български документи за самоличност“ - МВР на 05.08.2022 г. Като доказателство за посочените данни са представени 3 броя извадки от информационните масиви на МВР, въз основа на които е ответникът е издал процесния отказ. От тези справки се установява, че жалбоподателят М. И. А. действително е с наложена принудителна административна мярка по ЗЧРБ от Държавна агенция „Национална сигурност“ (ДАНС) със заповед № 3-221/31.01.2022 г. на ДАНС, като правното основание за налагането на мярката е чл.10, ал.1, т.1 ЗЧРБ. л. 46- 47 от делото), също е посочено, че документът за пътуване на лицето е обявен за недействителен от издаващия орган.

Правна преценка на съда по основателността на жалба:

По компетентността на органа

Съгласно чл. 3, ал. 1 от Правилника за прилагане на ЗЧРБ, чужденец, който не отговаря на изискванията за влизане в Република България, не се допуска в страната от органите за граничен контрол. За отказа се попълва единен стандартен формуляр за отказ за влизане на границата съгласно част "Б" от Приложение V от Регламент (ЕО) № 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 г. относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОJ, L 77 от 23.3.2016 г., стр. 1 - 52). Видно от разпоредбата, в съответствие с чл.14 от Регламента определя компетентните органи. Що се касае до формата на акта, то макар и да се съдържа препращане към образеца на формуляра по регламента, то формата на акта следва да се счита за определена с нормата на регламента, предвид пряката ѝ приложимост, както и, че не е предвидена възможност на държавите членки за избор или да определят друго съдържание.

Предвид представения акт за встъпване в длъжност на издателя на акта - л. 44 от делото, то следва, че към датата на отказа, Т. М. Х. е заемала младши изпълнителска длъжност - командир на отделение на ГКПП Капитан А. от ГПУ - С., със специфично наименование "младши експерт"., а видно от представения дневник на л.43 от делото за разпределение на личния състав на 09.01.2022г.същата е била на дежурство. От

съвкупната преценка на доказателствата следва, че граничен полицаи при ГКПП - Капитан А. Т. Х. на процесната дата е била на смяна, изпълнявала е служебните си задължения и е осъществила гранична проверка на лицето, а качеството и компетентен орган да извърши проверката и издаде отказа, се доказва Акт за встъпване в длъжност от 01.09.2021 г. на Т. Х..

При тези обстоятелства, процесният отказ е издаден от компетентен орган и не е нищожен.

По спазване на изискванията за съдържание и процесуалните правила:

Аналогична на цитираната разпоредба на чл.14 от Регламента е нормата на чл. 31, ал. 1-3 от Инструкция №8121з-1492 от 4 ноември 2022 г. за реда и организацията за извършване на граничните проверки на граничните контролно-пропускателни пунктове. И двете предвиждат в обобщение, че в случаите, когато при гранична проверка се установи неизпълнение на някое от условията за влизане или наличието на забрана за влизане на чужденец в страната, граничният полицаи съставя "Единен стандартен формуляр за отказ за влизане в страната" по образец, копие от който се съхранява на ГКПП, и обработва документите на чужденеца в съответствие с взетото решение за отказ за влизане. В ал.3 на чл.31 от Инструкцията е предвидено, че за гражданин на трета страна, който не отговаря на условията за влизане, може да се извърши допълнителна справочна дейност в информационните масиви на МВР.

Отказът е обективиран в писмена форма, по утвърдения единен стандартен формуляр и съдържа всички необходими реквизити по чл. 59, ал. 2 от АПК, включително конкретно посочване на фактически и правни основания за издаването му, съставляващи причините за постановения отказ за влизане в страната. Както се посочи по-горе, съгласно чл. 31, ал. 1 от Инструкцията.

Освен, че оспореният отказ е издаден по утвърден единен формуляр, посочено е правното основание за издаването му - чл.10, ал.1, т.1 ЗЧРБ, посочени са и причините за постановяването му - "без валиден документи за пътуване" , "вписан е със забрана за влизане в страната" и "в националния списък", поради което актът съдържа минимално изискуемото съдържание, необходимо за законосъобразността му. С оглед изложеното, съдът намира, че при издаване на оспорения акт не са допуснати нарушения относно формата и съдържанието му, които да обосноват неговата незаконосъобразност.

Както се посочи от нормите на чл.14 от Регламента и чл.31 от Инструкцията, процедурата по издаването на отказа включва проверка от служителя на документите на чужденеца и в информационните системи. Няма предвидена процедура, според която следва да бъде предварително уведомявано лицето за намерението да се издаде отказ за влизане или да му се предоставя възможност за възражения или запознаване с доказателства преди да се издаде отказа. Видно е, че органът, който установи наличието на основание за издаване на отказ за влизане, или забрана за влизане, има задължението да не допусне гражданина на трета страна да влезе на територията на ЕС. В случая защитата на правата на гражданина на трета страна следва да се осъществи чрез оспорването на акта на органа, издал забраната за влизане в страната и на акта за обявяването на документа за пътуване за невалиден. Предвид на тези обстоятелства, не е допуснато нарушение на процесуални правила и изисквания за съдържанието при издаването на процесния отказ за влизане. В подкрепа на изложеното е и разпоредбата на чл. 16 от ЗЧРБ, съгласно която на чужденец, на който

е отказано влизане, органите за граничен контрол връчват единен формуляр по образец на ЕС, в който са отразени причините за недопускането на територия на РБ. Отказът е издаден от утвърден единен формуляр, като причини за постановяването му са отбелязани с букви "А" и „Н“ в бланката, който съдържа вписване на български и на английски език. Само поради връчването на бланката за отказ за влизане на чужденеца, не може да се приеме, че са нарушени негови процесуални права.

По материалната законосъобразност на процесния отказ:

Отказът за влизане в страната № 0125923016834/09.01.2023 г. е постановен и в съответствие с материалния закон. Само на основание вписаната забрана за влизане в страната и обявяване на документа за пътуване за невалиден, контролиращият служител е бил длъжен да не допусне жалбоподателя М. И. А. да влезе в страната и да докладва за връщането му. За последното е съставено Съобщение № 367/09.01.2023г. до началника на ГП - ГДГП към РДГП - Е., ГПУ С. - л. 19 от делото. Както се претендира от ответника по делото, когато при гранична проверка се установи, че проверяваното лице е обект в системата, органът „изпълнява указанията в съобщението и мярката спрямо издирвания обект“, съгласно чл.45, т.3 от Инструкция № 8121з-813/09.07.2015 г. за реда и организацията за осъществяване на граничните проверки на граничните контролно - пропускателни пунктове. В случая е налице именно такова съобщение за жалбоподателя и обявена мярка към обекта - забрана за влизане, поради което следва да се приеме, че контролиращият граничен орган действително е бил задължен на основание посочените данни и мярка, т.е. при обвързана компетентност, да издаде процесния отказ. Противно на твърденията на жалбоподателя, законоустановените предпоставки за издаването на отказа се установяват от представените справки от информационната система на МВР. Контролиращият служител е бил задължен да извърши справка именно в АИС на МВР и да се съобрази с направените вписвания за чужденеца. Следователно, доказването на причините за издаването на отказа се свежда до установяване на съдържащите се данните в тази система към датата на отказа. Не се възприемат възраженията, че справките от АИС-МВР не съставляват годно доказателство. Съгласно чл.184, ал.1 ГПК, изречение първо, електронният документ може да бъде въпроизведен на хартиен носител, заверен от страната. Именно на основание посочената разпоредба, и като неоспорени, съдът цени представените на хартиен носител справки от АИС на МВР за жалбоподателя към 09.01.2023г., съставляващи основание за издаването на процесния отказ за влизане.

Видно от съобщението на л.19 от делото за връщането на чужденеца и както се установява от справките на л. 45-47 от делото, при извършване на гранична проверка на М. А. на ГКПП Капитан А., било установено, че лицето протича в информационните масиви на МВР за следното:

- забрана на чужденец за влизане в Република България, въведен от дирекция „Миграция“ на 02.02.2022 г., на основание заповед № 3-220/31.01.2022 г. на ДАНС по чл.10, ал. 1, т. I от ЗЧРБ, във връзка с писмо Т-6-578/31.01.2022 г. на ДАНС.
- за издирване №153273541 - поради обявено за невалидно удостоверение за самоличност на чужденец с хуманитарен статут №[ЕИК], изд. на 04.03.2020 г. от Дирекция „Български документи за самоличност“ - МВР, дата на въвеждане на задачата 05.08.2022 г. 00:10 ч. - документът за пътуване е обявен за недействителен от издаващият орган - Дирекция „Български документи за самоличност“ - МВР, като

мярка към обекта в информационните масиви на МВР е въведено изземване на документа и установяване на самоличност.

Доводите в становището на адв. Г., пълномощник на жалбоподателя за несъответствие между правното основание и причините за постановяване на процесния отказ, не се възприемат от съда. Правилно в отказа е посочено като правно основание за издаването му чл.10, ал.1, т.1 ЗЧРБ, тъй като заповедта на ДАНС, с която е наложена ПАМ "забрана за влизане в страната", е издадена на същото правно основание, изрично посочено в справките от системата на МВР. Установява се от фактическа страна то справките от АИС - МВР и втората причина за отказа - без валиден документ за пътуване.

Разпоредбите на ЗЧРБ - чл.10, ал.1 и цитираните по-горе на Инструкцията, са императивни относно изискването да не бъде допуснат в страната чужденец в нарушение на закона. Тези разпоредби действително не предполагат преценка на контролиращия граничен орган, същият действа в условията на обвързана компетентност, без да преценява основанията и законосъобразността или целесъобразността на извършените вписвания и забрани за лицето в АИС на МВР.

Оспореният отказ е съобразен и с преследваната от закона цел да не се допусне влизане в страната на лице по отношение на което има наложена принудителна мярка за забрана за влизане в страната, която цел охранява държавния и обществен интерес и е непротивопоставима по значение на личния интерес, заявен в конкретния случай.

Обстоятелството, че жалбоподателят бил шофьор в международна фирма, не е относимо към издаването на процесния отказ за влизане в страната, нито е обстоятелство, което съдът следва да съобрази при проверката за законосъобразност на отказа. Жалбоподателят е чужд гражданин по смисъла на чл. 2, ал. 1 от ЗЧРБ, който не се ползва със субективно право на влизане в страната, което да бъде защитено нито на основание норми по правото на ЕС нито на основание разпоредби на Европейската конвенция за защита на правата на човека и основните свободи.

За пълнота следва да се отбележи, че по делото не се оспорват данните за наложената ПАМ на жалбоподателя нито за обявяването за невалиден а документа му за пътуване.

На основание изложеното, процесният отказ е законосъобразен на всички основания по чл.146 АПК, жалбата е неоснователна и съдът следва да постанови отхвърлянето ѝ.

Ответникът чрез юрк. К. –С., претендира юрк. възнаграждение. При този изход на делото, искането следва да бъде разгледано. Съдът като съобрази, че в чл.143, ал.3 АПК ответникът има право на разноски, определени по реда на чл.37, от Закона за правната помощ, то следва да се приложи предвиденото в чл.24 от Наредбата за заплащане на правната помощ във връзка с чл.37 от Закона за правната помощ, като такива следва да се присъдят в размер на 100 лв. и в полза на юридическото лице Министерство на вътрешните работи.

На основание всичко изложено и чл.172, ал.2 АПК, съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на М. И. А. с ЕГН [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] в С., за когото българската държава е издала идентификационен документ "удостоверение за пътуване зад граница на чужденец" с номер 86007924 на 04.03.2020г., обявен за невалиден, подадена чрез адвокат А. Г., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 3, срещу Отказ влизане в страната с рег. № 0125923016834 от 09.01.2023г., издаден от Т. Х. - граничен полицаи, контролиращ орган при Главна дирекция "Гранична полиция", граничен пункт ГКПП Капитан А., шосе.

ОСЪЖДА М. И. А. с ЕГН [ЕГН], гражданин на С., [дата на раждане] в С., да заплати в полза на Министерство на вътрешните работи чрез Регионална дирекция "Гранична полиция", ГКПП Капитан А., сумата от 100 (сто) лева за разноски. .

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред Върховен административен съд в 14-дневен срок от съобщаването.

Съдия: